

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 26 (977)

Ceturtdien, 1957. g. 28. februārī

8. gads

28.
februāris

līdz vēlēšanām 10 dienas

Neatlaidīgu uzmanību lopu ziemošanai

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā visiem kolchozniekiem un citiem lauksaimniecības darbiniekiem teikts:

Sevišķa uzmanība pievēršama lopu ziemošanai, nepieļaujot lopu nobeigšanos, jānodrošina pareiza lopu ēdināšana, kopšana un uzturēšana, lai ziemas periodā visu lopu produktivitāte būtu ievērojami augstāka nekā pagājušajā gadā.

Šis partijas un valdības aicinājums ieguva plašu atbalsi lauksaimniecības darbinieku vidū. Arī daudzi mūsu rajona kolchozi veic konkrētus pasākumus, lai sabiedriskie kolchozu lopi labi izziemotu, saglabātos to skaits un pieaugtu to produktivitāte. Labāko rajona kolchozu lopkopju augšupvirzoša darba rezultātā četrus mēnešu laikā, tas ir, no 1956. gada oktobra mēneša līdz 1957. gada 1. februārim piena kopieguve rajonā pieaugusi par 82 tonnām vai 11,4 procentiem, salīdzinot ar iepriekšējā gada šo pašu periodu.

Apsveicami strādā kolchoza „Latgales zieds” lopkopji, kuri piena ieguvi minētajā periodā palielināja par 13 tonnām, tas ir par 62 procentiem, Kalīņina vārdā nosauktajā kolchozā par 6 tonnām, vai 42 procentiem, Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā par 4 tonnām.

Blakus šiem kolchoziem, kas pieliek visus spēkus, lai izpildītu dzīvē PSKP XX kongresa nospraustos uzdevumus un palielinātu piena ražošanu, mums rajonā ir arī vēl tādi kolchozi, kas slikti organizē lopu ziemošanu.

Ļoti sliktis stāvoklis kolchozā „Darba tauta” (priekšsēdētājs b. Kovaļevskis). Šajā kolchozā četrus mēnešu laikā piena izslaukumi samazinājušies par 5 tonnām, Leņina vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Kokins) — par 10 tonnām, Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Agafonovs) — par 5 tonnām.

Šo kolchozu valdes un partijas pirmorganizācijas bezatbildīgi gatavojās ziemošanai 1956. gadā, maz sagatavoja rupjās un sulīgās lopbarības, kaut gan masas šim nolūkam bija. Vēl vairāk tagad, kad lopbarības kolchozā nepietiekoši, nekas ne-

tiek darīts vietējo lopbarības rezervju izmantošanai: skuju barības sagatavošanai, salmu sasmalcināšanai un sutināšanai, regulārai šķiedeņa pievešanai no spirta rūpnīcas.

Šiem kolchoziem — atpalcējiem par piemēru var pievest Čapajeva vārdā nosaukto kolchozu, kur vasarā sagatavoja 800 tonnas skābarības un tagad ik dienas vienai govij izbaro pa 20 kg. Rupjās barības trūkumus likvidē, to racionāli sagatavojot un izbarojot. Te salmus sasmalcina, uzlabo to ēdamību un kvalitāti, tos sūtīnnot mechanizētajā sutinātājā, piejaucot tiem koncentrātus. Vai iespējams to darīt arī citos rajona kolchozos? Jā, iespējams.

Bet kāpēc tad to nedara? Vai nezina kā to darīt? Nē, zina un redzēja, to visu apskatīja uz vietas, kad šajā kolchozā notika seminārs. Ši kolchoza pieredze jāievieš katrā rajona kolchozā, katrā liellopu fermā.

Saprotams, ar sulīgo barību grūti, par to bija jāparūpējas vasarā, tomēr to kaut mazliet var papildināt, izbarojot govij dienā pa 2–3 kg skuju vai viršu.

Lai arī turpmāk nenokļūtu grūtos lopbarības bāzes apstākļos, jau tagad, sastādot 1957. gada ražošanas plānus, jāparedz sabiedriskiem kolchoza lopiem pietiekošs sulīgās un rupjās lopbarības daudzums kā vasaras, tā ziemas periodam.

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā teikts:

Mums jāvirza un jāatrisina uzdevums — visur sagatavot ne mazāk par 10 tonnām skābarības katrāi govij. Tad kolchozi un padomju saimniecības varēs no katras govskaurmērā iegūt trīs un vairāk tūkstošus litru piena. Vai mēs to varam veikt?

Saprotams, ka var un tas ir jāveic?

Nedrīkst palikt nomaļus no lopkopības neviens kolchoza darbinieks, neviens partijas biedrs. Partijas organizācijām kopā ar kolchozu valdēm jānodrošina sekmīga lopu ziemošana atlikušajos ziemas mēnešos, racionāli jāizmanto esošā lopbarība, vietējie lopbarības krājumi, jāievieš praksē katrā kolchozā labāko mūsu rajona lopkopju un kolchozu pieredze.

MEKLĒ REZERVES LOPBARĪBAS PĀPILDINĀŠANAI

Lai uzturētu lopus labā mīksts stāvoklī un celtu to produktivitāti ziemas periodā, Leņina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki izmanto visas esošās rezerves un iespējas.

Tagad viņi sagatavo viršus. 7 tonnas šīs lopbarības jau sadalīti pa brigādēm, ko, attiecīgi sagatavojot, lopi kā papildbarību labi ēd. Brigādēm dots uzdevums sagatavot vēl 40 tonnas viršu.

Bet šeit par lopbarību nerūpējas

Pavisam neciešams stāvoklis lopkopībā ir kolchozā „Darba tauta”. Kaut gan barības sutinātājs cūku fermā ir iegādāts, taču tas stāv pusizjaukts aukstās, nolaistās, kādreiz virtuvei domātās telpās. Lai to varētu izmantot, ir vajadzīgs tikai sūknis, taču kolchoza priekšsēdētājs b. Kovaļevskis, neraugoties uz savu specialitāti šinī nozarē, negrib pielikt savu roku un dot kaut padomu, lai sutinātājs vienreiz fermā strādātu.

Kolchozā neviens nav parūpējies par viršu, ne skuju sagādi. Bezrūpību par lopkopību apstiprina vēl viens bēdīgs fakts — teļiem, kas novietoti „Zosēnos” līdz pat šai dienai nav iekārtoti barības galdi un silītes.

Lauksaimniecības specialistam b. Lazdānam un kolchoza priekšsēdētājam b. Kovaļevskim vienreiz par visām reizēm jādara gals šim nekārtībām.

V. Gostiņa

Un neved šķiedeni

Kaut gan lauksaimniecības artelis „Darbs” ir viens no tuvākajiem pilsētas kolchoziem un līdz ar to tam ir visizdevīgāk apgādāt sabiedriskos lopus ar šķiedeni, taču kolchozs to nedara. Kāpēc? Lūk, kolchoza priekšsēdētājs b. Skrebelis atrod visādušus iemeslus ar ko aizbildināties, bet šķiedeņa pievešanu neorganizē. Rezultātā lopi mēnesī saņem tikai ap 200 spaiņu šķiedeņa, kad spirta rūpnīcā var saņemt katru dienu 100 spaiņu lielu devu.

V. Skuja

Izmanto labvēlīgos laika apstākļus mēslojuma izvešanai

Šinīs dienās lauksaimniecības artelī „Nākotne” visdzīvākā rosme manāma pie kūtīm un uz lauka. Dienu no dienas redzams arvien vairāk un vairāk nokrautu mēslojuma kaudziņus.

Labi mēslojuma izvešana

Mūsu kandidāti * rajona padomes vēlēšanām *

FRANCIS ANTONA d. SUKARUKS

Francis Antona d. Sukaruks dzimis 1906. gadā Līvānu rajona, Rudzētu ciema padomē, zemnieka ģimenē, izglītība — 5 klases.

No pusaudža gadiem b. Sukaruks uzsāk kalpa gaitas pie Madonas apriņķa kulkājiem. Pēc pieciem gadiem, tas ir, 1926. gadā viņš iestājās par strādnieku Rīgas finieru fabrikā, kur strādā līdz iesaukšanai kara dienestā. Pēc atgriešanās no kara dienesta 1929. gadā līdz 1949. ga-

dam strādā lauksaimniecībā.

Organizējoties kolchozam dzimtajā novadā, b. Sukaruku ievēl par kolchoza „Padomju Latvija” priekšsēdētāju. No 1955. gada strādā par Rudzētu ciema padomes priekšsēdētāju.

Leņina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki Francis Antona d. Sukaruku, PSKP biedru, izvirzīja par deputata kandidatu Līvānu rajona Padomes vēlēšanām Vidu vēlēšanu apgabalā № 31.

ADOLFS JĀNA d. SIMANOVIČS

Adolfs Jāna d. Simanovičs dzimis 1928. gadā bijušajā Daugavpils apriņķī, zemnieka ģimenē, PSKP biedrs, izglītība — nepabeigta vidējā. Strādā par kolchoza „Ziedošā vārpa” priekšsēdētāju.

su aģents Rožupes ciema padomē.

No 1953. gada līdz šim laikam ir kolchoza „Ziedošā vārpa” priekšsēdētājs.

Darbā disciplinēts un izdarīgs.

Biedrs Simanovičs 1949. gadā strādāja Vanagu 7-gadīgajā skolā par vecāko pionieru vadītāju. No 1950. līdz 1952. gadam viņš bija finan-

su aģents Rožupes ciema padomē. No 1953. gada līdz šim laikam ir kolchoza „Ziedošā vārpa” priekšsēdētājs. Darbā disciplinēts un izdarīgs. Kolchoza „Ziedošā vārpa” kolchoznieki izvirzīja Adolfu Jāna d. Simanoviču par deputata kandidatu rajona Padomes vēlēšanām Rožupes vēlēšanu apgabalā № 22.

Tāds aģitators pie vēlētajiem gaidīts viesis

Līvānu rajona un pilsētas padomes vēlēšanu apgabalā № 4 par aģitatoru strādā skolotāja H. Vucena. Aģitatore tūlīt pēc nozīmēšanas darbā pirmo reizi ieradās pie sava apgabala vēlētajiem un ar viņiem iepazīs. Daudzi no vēlētajiem nebija ierakstīti vēlētajū sarakstos. Tagad to izdarīja aģitatore. Viņa arī ņemusi uzskaitē visus tos gadus vecos un slimos vēlētajus, kas vēlē nevarēs ierasties vēlēšanu iecirknī.

kai b. Daboliņam vien interesē tieslietu jautājumi, daudzi no vēlētajiem gribējuši apmeklēt tiesas atskaiti vēlētajiem šā gada 22. februārī, bet nevarēja ierasties tikai tāpēc, ka aģitatora vadītāja b. Masāne bija ielānojuši atskaites sākumu pikst 18.00. Bet, kā zināms, iestādēs, rūpniecības uzņēmumos un citur darba laiks beidzas tikai 18.00. Aģitatora vadītājam jāievēro šī vēlētajū prasība un šādi vakari jāorganizē tā, lai tajos varētu piedalīties visi vēlētajū.

Vēlēšanu apgabala № 4 aģitatori b. Vucenu vēlētajū vienmēr sagaida ar prieku, jo viņa katreiz ierodoties pastāsta kaut ko jaunu, par to, kas pašreiz interesē vēlētajus.

Aģitatore H. Vucenas apgabalā ir vairāki vēlētajū, kas iebraukuši komandējumā no citiem rajoniem, ir arī tādi, kas vēlēšanu dienā atradīsies komandējumā. Arī šim apstāklim aģitatore nav pagājusi garām. Izvestas pārrunas par to, lai šie vēlētajū savlaicīgi izņemtu apliecības, kas atļauj balsot jebkurā rajonā un vēlēšanu iecirknī.

Lūk, vēlētajū F. Krastiņu interesē pensiju jautājums. Jāizskaidro PSRS Ministru Padomes Likums par pensijām, bet vēlētajū E. Daboliņu interesē daži juridiski jautājumi. Ne katreiz var dot izsmelto atbildes. Tad aģitatorei tas jānoskaidro papildus attiecīgajā iestādē, vai jāsmel atbilde no literatūras.

Atbildīgs vēlēšanu kampaņas posms aģitatore darbā ir iesācies pašreiz, kad vēlētajū jāiepazīstina ar izvirzīto deputātu kandidātu biografijām.

Sarunās ar aģitatoru vēlētajū ienes arī daudz priekšlikumu. Lūk, piemēram, ne ti-

P. Jaudzems

A. Zemīte

